

KIS TÜKÖR

A RÉVKOMÁROMI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ HIVATALOS LAPJA

Adjatok hálát az Istennek

*Imádkozzatok szent nevének!
Hirdessétek dicséretét
és minden jótéteményét!
Beszéljétek a nép előtt
Nagy csudáit, melyeket tölt!*

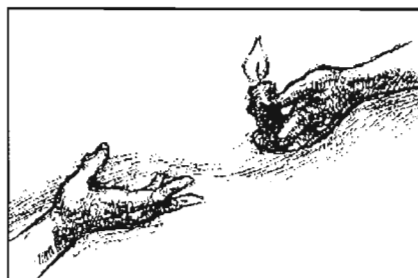
Számos mélyen érintő történet képezte az elmúlt időszakban imádságaink tárgyát. Nehéz dolgainkért való szüntelen imádkozás és könyörgés után szólaljon meg a hálaadás szava, amikor visszatekintünk a mögöttünk lévők, számontartván azokat. Beszéljük el, az újságot olvasó nép előtt Istennek csudáit, melyeket tölt.

Voltak kéréseink, melyeket a mi Urunk teljesített, és megáldott. De volt olyan eset is, hogy megengedte, amit mi nem szerettünk volna, de adott erőt a fádalom elviseléséhez. Betegség, nehézség, gyász nem került el minket, de megtapasztalhattunk gyógyulásokat, szabadulásokat, illetve megvigasztalást és megerősítést a bajban.

A munkahelyek megszűnésének örlő terhét sok gyülekezeti tagunknak is magára kellett vennie, akár ő, akár közel álló szerette vesztette el állását. Érezhető a városban a szegényedés, az anyagi rejtett tartalékok elfogyása, s a nehéz helyzetbe került családok keserűsége. Élünk-e a bizonyágtétellel, felismerjük-e az alkalmas időt? Segítünk-e hathatósan a másik emberen, hogy Istenről való beszédünk hiteles lehessen? Könyörgünk-e a bajok megfelelő orvoslásának megtalálásáért, vagy megnyugszunk, ha lelkiismeretünket megnyugtatólag egy-egy látszatmegoldással? Van-e még türelmünk a széllhamosok és a bajban lévők megkülönböztetni akarására? Meg tudjuk-e húzni a határt, hogy meddig vehetjük magunkra a másik ember terhét, hiszen ha a segítő magát nem óvja, nem lesz aki segít, ha a

lelki támasz összeomlik, másnak sem tud kuszáltságában lelki tanácsot adni. A jézusi üzenet mára alkalmazott kérdései ezek, a Szentlélek segédleme nélkül aligha tudjuk megcselekedni. S ha megvalósul mindezekből valami, Istennek kell hálát adnunk, hogy felragyoghatott bennünk vagy köztünk az Isten országa.

Az iskolaév végéhez különféle váltások kapcsolódnak óvodától egyetemig. Ezekben a továbblépésekben is érvényesülnie kell vezércikkünk fő gondolatának: amilyen buzgón kértük Isten segítségét nagy próbáinkban, ugyanolyan súllyal adjunk hálát az ő hathatós

crejének áldásaiért. Hálas szívvel gondolunk óvodába és iskolába beiratott gyermekeinkre, közép- és felsőfokú intézményekbe felvett diákjainkra, leérettségizett, ill. szakmát kitanult végzőseinkre. Reménységgel és imádsággal gondolunk diplomáik megvédése előtt álló gyülekezeti tagjainkra, és a köztünk élő teológusokra, kik közül az ötödévesek ösztől segédlelkézi szolgálatba lépnek.

A konfirmációról, a felnőtt egyházzá válás mérőldökövéről is hadd ejtsünk néhány szót! Ahogy erről Ravasz László is ír, a missziót két irányba kell végezni. Egyrészt a gyülekezet gyermekeit, ifjait hitben kell nevelni, másrészt a felnőtt embereknek bizonyosságot kell tennünk Istenről. Mindkét út egyformán fontos, és egyenrangú, egymás ellen való kijátszásuk haszontalan. Adjunk

hálát Istennek, hogy gyülekezetünkben megadta mind a gyermek, mind a felnőttkonfirmációt.

Különleges alkalom volt gyülekezetünkben a június 17.-i vasárnap délelőtti istentisztelet. Lelkipásztorunkat tizenöt esztendeje Komáromban bocsátották ki lelkeszi szolgálatra, s kezdhette meg segédlelkézi idejét, melyet két év múlva Léván kellett folytatnia. Tíz esztendővel ezelőtt a gyülekezet meghívta és megválasztotta. A tizenötös és tízes évfordulóhoz egy személyes jubileum is kapcsolódott. Negyven esztendeje annak, hogy a kistárkányi református gyülekezet kántorának fia született.

Ez alkalomból a gyülekezet nevében Kerekes József gondnok köszöntötte Fazekas Lászlót és feleségét, számvetést adva az elmúlt időszakról. A nőegylet nevében Oláh Imréné, a gyermekek, az ifjúság, és a gyülekezetből teológiára került ifjak nevében Rácz Tibor segédlelkész adott hálát Isten köztünk végzett csodáiért, melyekben lelkészünk állhatott a presbitérium és a gyülekezet élén, felesége és családja által támogatva. Cséplő Bálint, és Kerekes József gondnokok helyezték lelkipásztorunk vállára a gyülekezet ajándékát, az új lelkeszi palástot. A virágot átadó, gyermekistentiszteletre járó kislány a tívéves jubileumra emlékeztetett, ugyanis a megválasztás évében volt kereszteleve. Az Isten áldását, oltalmát, könyörületét és békességét kérő 134. zsoltár harmadik verse is, melyet fennállva énekelünk, már több ízben fejezhette ki a gyülekezet szeretetét. A megemlékezést énekarunk szolgálata zárta, s a buzdító szavak megköszönése után lelkipásztorunk már az új palástban hirdette az igét a 23. zsoltár alapján.

*Rácz Tibor
segédlelkész*

Az evangelizáció haszna és jelentősége

1993 óta gyülekezetünkben minden évben legalább egyszer evangelizációt, ill. evangelizációs hetet hirdetünk. Régebben talán többször lehetett találkozni ezzel a fogalommal, manapság azonban még a gyülekezetbe járók sem igazán vannak tisztában azzal, hogy mit is takar ez a kifejezés! Próbáljunk hát beletekinteni!

Az evangelizáció a 2. századból származó „evangelion” görög szóból ered, amely eredetileg az uralkodó vagy győztes hadvezér jövetelét bejelentő üzenetet vagy jó hírt jelentette. E mellett jelentette még a jó hír átadójának járó jutalmat is. A keresztyénség is átvette és használta ezt a kifejezést, amikor arról az örömmüzenetről szólt, amely mindenki számára adatott. Ez a jó hír pedig az volt, hogy Isten beteljesítette ígérteit, és elküldte az ő fiát erre a világra. János így fogalmazza meg: „*És az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal*” (Jn 1,14).

Erről Pál is bizonyosságot tesz később ilyen módon: „*Eszetekbe juttatom továbbá atyámfiai, az evangéliumot, melyet hirdettem nektek, melyet be is vettetek, melyben állotok is. Amely által üdvözültek is, ha megtartjátok... hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint; És hogy eltemetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az írások szerint;*” (1Kor 15,1-2a. 3b-4).

Az Úr Jézus érkezéséről, bűn és halál feletti győzelméről és uralkodásáról szóló üzenet hordozói voltak elsősorban az apostolok, akik közé Pál is számíttja magát. Ennek kapcsán alakult ki az „evangelistes” kifejezés,

amely azt az embert jelentette, aki vándorprédikátorként végzi ennek az örömmüzenetnek a hirdetését. Az Apostolok cselekedeteiről frott könyvben Filep már evangélistaként van említve (21,8), majd Pál apostol a 2Tim.4,5-ben Timóteusnak, a fiatal tanítványnak buzdításként írja: „*De te józan légy mindenekben, szenvedj, az evangélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd.*”

Az efézusbeliekhez frott levélben Pál már külön hivatalként említi azoknak a feladatát, akik ezt az örömhírt valamilyen sajátos formában, talán éppen a földi Jézushoz kapcsolódó vonatkozásainak erőteljesebb kiemelésével hirdették a gyülekezetekben: „*És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: A szentek tökéletesebbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére...*” (4,11-12).

Mindezeket egybevetve azt tartjuk tehát, hogy az evangelizátor szolgálatához a Lélek külön ajándéka tartozik. Vannak tehát, akiket Isten Szent Lelke készít fel az evangelizátor szolgálatára. S amikor egy-egy evangelizátor végzi a szolgálatot, azt nevezzük „evangelizációnak”, amelynek a fontossága mindenképpen a megtérésre hívogatásban van.

Van azonban tanító jellegű evangelizáció, amely által a már megtért, Istennel Krisztusban megbékélt hívők juthatnak előbbre hitéletükben. Természetesen e kettő ötvözhető is, amikor mindkét irányvonal érvényesül. A legfontosabb azonban mégis az, hogy az evangelizáció alkalmával minél többen hallják az

örömmüzenetet, mert hisszük és tapasztaljuk, hogy ilyenkor Isten Szent Lelke hatványozottabb módon munkálkodik a jelenlévők között. Az evangelizációs hétre ezért küldünk meghívót lehetőleg mindenkinek, aki elérhető, meghirdetjük az alkalmakat plakátokon, újsághirdetéseken, és minden alkalmat megragadunk, hogy hívogassunk mindenkit. Bibliaköri és egyéb közösségekben imádkozunk az evangélium hirdetésének ilyen lehetőségéért. Imádságainkban hordozzuk az evangelizátort, a szolgálattevőt és azokat, akiket szeretnénk ott látni az alkalmakon. És természetesen mi magunk is épülünk és felüdülünk az együttlétek alkalmával.

Ha tehát evangelizációról hallunk, tudhatjuk, hogy nem egyszerű gyülekezeti istentiszteletéről van szó, hanem rendkívüli alkalomról az örömmüzenet hirdetésére, amikor mindenki imádságos segítségére számíthat, mindenki meghívást kap, mindenkinek szeretnénk azt az örömet és békességet, amit Jézus Krisztus kínál a benne bízóknak. Lebegjen ott mindig szemünk előtt a lehetőség: hátha én is el tudnék hívni magammal valakit, akinek a szíve megnyílhat az örömmüzenet, az evangélium előtt...talán éppen a reánk következő evangelizációs alkalmon.

Tanuljunk meg így is szolgálni az Urat és gazdagítani nemcsak a földi, hanem az ő mennyei egyházát is!

*Fazekas László
lelkipásztor*

HALÁLOS FÁRADTSÁG

Van, aki a sok munkába, van, aki a kényszerű tétlenségbe fáradt bele.

Mennyi mindenbe még!

Testünk is beárnyékolhatja lelkünket. Milyen kevés kell hozzá. Vírusinvázió, hormonzavar, vitaminhiány, életundor. Halálosan fáradttá tehet bárkit a bűntudat. Egyre több orvos forgatja tétován számtalan páciense halomnyi leletét, amely egytől egyig negatív, csak éppen a beteg pozitív. Aki rendszeresen nem takarítja vagy takaríttatja ki „zugait”, az megbetegedhet, mert ha hallgat is a száj, kiáltanak majd a szervei. Testileg-lelkileg lebénulhat, de mindenképpen halálosan fáradt lesz. Mi van zugainkban, a szemetes ládánkban? Mert tisztázatlan és tisztátalan ügyeink is halálosan elfáraszthatnak. Egy lelkész többnyire így hívogatja az úrasztalához a gyülekezet tagjait, Jézust idézve:

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik el vagytok fáradva és meg vagytok terhelve.” Itt ennél az asztalnál szabad szemetelni. Minden szemetet itt lehet hagyni. Jöjjetek! És jöttök, jönnek és „szemetelnek”, és sokan meggyógyulnak, a megfáradtak felüdülnek. Nyugalmat kapnak. Sőt: békességet.

J. A.

DÖMÖTÖR TIBOR

PÜNKÖSD

Mit ér szemünk látás nélkül?

Mit ér fülünk hallás nélkül?

Mit ér a szív mely nem szeret?

Mit ér az agy, mely csak feled?

Mit ér a kéz, mely nem mozog?

Mit ér a lepergett homok?

Mit ér a használt levegő?

Mit ér a múlt, ha nincs jövő?

Mit ér az elszáradt csontváz?

Mit ér hit nélkül az egyház?

Mit ér a felejtett áldás?

Mit ér a bálványimádás?

Mit ér ügyes képmutatás?

Mit ér hazug önáltatás?

Mit ér az elrontott élet?

Mit ér az, mi semmivé lett?

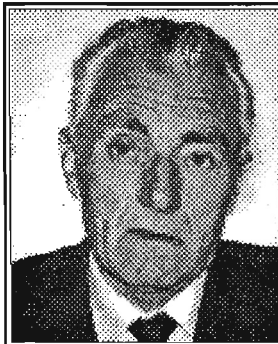
*Mindez külön s együttesen
sajnos nem érhet semmit sem.*

*Ennyit ér csak az az egyház,
melyet a Lélek fel nem ráz:*

*Istent feled, Krisztust tagad,
Pünkösöd nélkül bűnben marad!*

Mészáros László

(1931 – 2001)

Váratlanul és érzékenyen érintett bennünket a hír, hogy gyülekezetünk gondnoka, Mészáros László életének 70. évében visszadta lelkét Teremtő Urának. Végig hűségesen szolgálta Őt, és még a megkülönböztetés ideje alatt is bátran vallotta Őt Urának. Életét igyekezett

áldozatként ajánlani arra a nemes célra, hogy a Krisztus evangéliuma terjedjen a földön. Gyülekezetünknek jelentős tagja, hosszú évtizedeken keresztül presbitere s már 30 éve gondnoka volt. Feladatát teljes odaadással végezte, mindig ügyelve arra, hogy mindenek ékesen és szép renddel legyenek. Egyházától a segítséget soha meg nem tagadta, sőt ha lehetett, élen járt a munkálkodásban. Egy hitében megalapozott, hűséges és odaadó szolgát vesztettünk, akinek hiányát mindannyian érezni fogjuk. Gyülekezetünk 2001. május 10-én búcsúzott tőle, s a gyászistentiszteleten kedves ígéje alapján hangzott a vigasztalás üzenete: „**Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam. Végezetre eltétem nekem az igazság koronája, amelyet megad nékem az Úr ama napon, az igaz Bíró; nemcsak nekem pedig, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az ő megjelenését**” (2Tim 4,7-8).

Nem feledjük kedves, mindig munkálkodni és tenni akaró személyét, hitből fakadó cselekedeteit, amelyek világítottak, és szeretetet sugároztak. A vigasztalás Istene adjon békességet a gyászolóknak, és erősítse őket további életútjukon.

(szerk.)

Magasztaljátok az Urat, hívjátok segítségül az ő nevét, hirdessétek a népek között az ő cselekedeteit!

Énekeljétek néki, zengedezzetek néki, beszéljétek el minden ő csodatételét.

Dicsekedjétek az ő szent nevével; örvendezzen azoknak szívök, a kik keresik az Urat.

Kívánjátok az Urat, és az ő erejét, keressétek az ő orczáját szüntelen.

Emlékezzetek meg az ő csodáiról, a melyeket cselekedett, jeleiről és az ő szájának ítéleteiről.

Zsolt 105, 1-5

Konfirmandusaink bizonyoságtétele

„Hogy fiaink olyanok legyenek, mint plánták, nagyokká növe ifjú korukban, leányaink mint a templom mintájára kifaragott oszlopok. Boldog nép az, amelynek így van dolga, boldog nép az, amelynek az Úr az ő Istene.”

Zsolt. 144:12,15

Plántákat és oszlopokat is láthatunk.

- plántákat, melyeket Isten jóteremtéséből Krisztusba plántál. A plánta feladata, hogy erősen kapaszkodjon gyökereivel a talajba.

Az esőt, a napfényt és az ápolást ajándékba kapja. Jöhet szél, jöhet vihar és jég - a védelem erős. Mit nem tehet a fává növe plánta? Nem nőhet az égig!

- oszlopokat, melyeket e Teremtő formáló kezébe vet. Jó anyag, mert az Isten méltatja őket arra, hogy ha majd elkészülnek, templomokat palotákat díszítsenek. Lehet, hogy ma még csak egy kötömbnyi szikla, de az Alkotó látja benne a kész alkotást. A Hatalmas kezéből „műves” életek kerülnek ki.

Majdan erős fává növekedő plántákat és formálható oszlopokat láttunk május 27-én az úrasztala körül. Áldunk, Urunk, hogy

láthattuk őket, és beteljesített a mi reménységünket.

Köszönjük a tőled kapott klapadhatatlan nagyszülői, szülői és tanítói indulatot, amelyek ide irányították őket. Tartsd meg őket kegyelmedben!

Tápláld Igédde, Szentlelked fényében növekedhessen hitben és szeretetben ma még plántányi életük!

Szavad, mely sziklazúzó pöröly, legyen erő, mely díszes tartóoszlopokká formálja őket!

Tedd ezt Urunk, hogy boldog nép lehessünk, mert valljuk szívünkkel és szánkkal: Te vagy a mi Istenünk!

„Számomra a konfirmáció azt jelentette, hogy a gyülekezet és az Úr színe előtt vallást tettem arról, hogy ki az Isten az életemben. Fontos számomra az is, hogy a gyülekezet önálló tagjává fogadtam.”

G. L.

„Számomra az ágendázás az Istenhez való tartozást jelenti. A konfirmációval közelebb kerültem Istenhez.”

K. N.

„Nekem a konfirmáció egy beteljesülést jelent. Most már igazán érzem, hogy tagja vagyok a gyülekezetnek és Isten országának.”

D. V.

„Számomra a konfirmáció egy kezdetet jelent. Ezután úrvacsorázhatok, és több keresztyén rendezvényen részt vehetek. Be kell vallanom, hogy még sajnos nem jutottam hitre, de remélem, ezután Jézus majd beköltözik a szívembe.”

K. J.

„Szerintem nagy élmény volt a konfirmálás, de az a négy nap, amelyet együtt töltöttünk Jókán, összehozott minket, jobban megismertük egymást. Számomra ez nagyon jó volt. A kirándulás sokat segített abban, hogy jobban megismerhessük Jézust és az Úr Istent. Megmutatta azt is, hogy higgyünk az Úrban és abban, amit cselekedett értünk. Az úrvacsorán is részt vehetünk - ez nagyon jó!”

V. D.

„Számomra a konfirmáció a hitben való nagyobb elmélyülést jelentette, valamint azt, hogy közelebb kerültem Istenhez.”

J. A.

„Konfirmáció - a gyülekezet önálló tagjává lettem, és úrvacsorát is vehetek végre.”

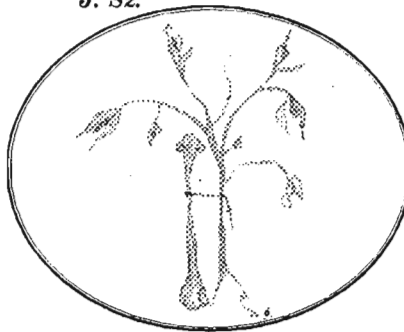
S. M.

„Az ágendaoktatás két éve alatt jobban megismerhettem Istent, és közelebb kerülhettem Őhozzá.”

K. A.

„Számomra az ágendázás az Istenhez való tartozás megerősödését jelenti. Azon a napon Isten még jobban megerősítette a szívemet arra, hogy ezentúl még jobban figyeljek az Igére, amelyet Ő adott nekünk, és hogy az Ő szava szerint éljek.”

J. Sz.

„Számomra ez a két év, amelyet együtt tölthettem a többiekkel és a lelkipásztorunkkal, nagyon fontos volt. Sok új dolgot tudhattam meg a hitről, Jézus Krisztusról, Istenről, Teremtő Atyámról. Most már tudom, hogy a földi élet csak egy csipetnyi része az igazi ÉLETNEK, amelyet Jézus Krisztus révén kaphatunk Istentől. A konfirmáció és maga a készülődés is csodálatos volt. Mikor ott álltunk a templomban, a szívem hevesen vert, és tudtam, hogy a lelkipásztor kérdéseit komolyan kell vennem. Próbálom is betartani, amit ígértem és vallottam. Én is Isten e gyülekezetének szorgalmas tagja szeretnék lenni és az Urat szolgálni.”

V. T.

„Számomra a konfirmáció azt jelenti, hogy e hitvallástétel által református keresztyén egyháztag lettem, és hogy élhetek az úrvacsorával. Az Úr és a gyülekezet előtt bizonyoságot tettem arról, hogy ezentúl rendes hívő ember leszek.”

N. P.

„Nekem a konfirmáció a Jézus egyházába való ünnepélyes felvételt jelentette. Ezután már teljes egyháztagnak érzem magam, bátran vállalom vallásomat.”

GY. ZS.

„A konfirmáció számomra a kulcsot jelenti az örökélet felé. Ezt a kulcsot én szeretném megadni és megőrizni, míg el nem jön az a nap, mikor Jézus leszáll a mennyekből ítélni eleveneket és holtakat.”

F. D.

„Nálunk ez egyfajta családi tradíció. A családom minden tagja konfirmált. Apai nagymamám a legnagyobb hívő a családban, ő ösztönzött arra, hogy én is konfirmáljak. Először nem volt igazán kedvem hozzá, új közösség, idegen emberek, és nem is tudtam, hogy mit is jelent, s mit vállalom magamra. Most már tudom, szükség volt erre, hogy Istent és Egyházunk életét megismerjem, és hűséges, igaz szolgája lehessenek.”

F. A.

„Hogy mit jelent számomra a konfirmáció? Szerintem egy kapocs, amely összeköt a gyülekezettel. Mindenkinek kell valahová tartozni. Így én is mondhatom, hogy tartozhatok valahová.”

CS. G.

„A konfirmáció után úgy érzem, már tarozom valahová, tudom Istent követni, benne hinni.”

B. B.

„Az első agendaoktatási órára a szüleim küldtek el, de később, ahogy fokozatosan figyeltem az órák témáira, egyre szívesebben jöttem. Azelőtt az istentiszteleteken sem tudtam igazán összpontosítani és odafigyelni, de végül is egyszer sikerült, és rájöttem arra, hogy az Ige és a prédikáció rengeteg kérdésemre tud választ adni. Ennek a felfedezésnek

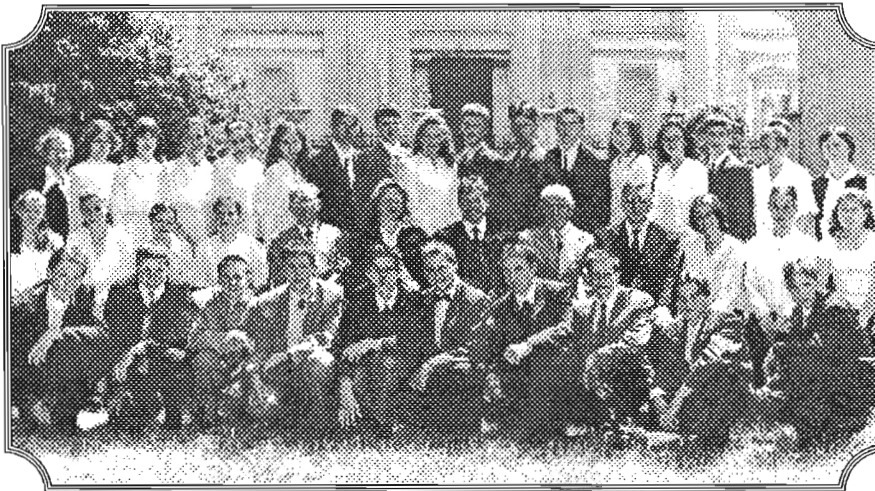
nagyon örültem. Ezután természetessé vált számomra az, hogy vasárnap istentiszteletre jövök. A konfirmáció számomra nemcsak az egyházba való betagozódást jelenti, hanem ezen kívül még rengeteg mindent. Sok dologról egészen

másképp gondolkodom, mint azelőtt.”

K. N.

„A konfirmációt két éves agendaoktatás előzte meg, amely számomra sokat jelentett, mert ezáltal sokkal közelebb kerültem Istenhez. Ezeken az alkalmakon sok mindent megtudhattam Istenről és az Ő szeretetéről. Tudom, a hitvallástétel csak az első lépés, amivel bebizonyítottuk Istennek, hogy mi Hozzá szeretnénk tartozni, és Krisztust akarjuk követni. Úgy gondolom, ezután még komolyabban kell venni a templomba járást, hogy még többet megtudhassunk Istenről, és rádöbbenjünk arra, hogy csak Istennel teljes az életünk.”

V. R.

A presbiteri gyűlés határozatai

A 2001. április 5-én tartott presbiteri gyűlés határozatai:

A bátorkeszi egyházközség presbitériuma 60 000.- korona kamatmentes hitel ügyében fordult gyülekezetünkhöz, mivel a parókia lakhatóvá tételéhez arra feltétlenül szükségük van.

A presbitérium egyhangúlag megszavazta a 60 000.- korona kamatmentes kölcsönt azzal, hogy szerződésben kötelezik magukat, hogy 2001. december 31-ig 50 000.- koronát visszafizetnek, s a visszamaradó 10 000.- koronát gyülekezetünk támogatásként nyújtja a gyülekezetnek.

A ZO Rozkvét tagjai mint kiskertészek használnak egy 3088.m2-es területet, néh. Sipos Mária hagyatékát. Az 1997-ben a kiskerttulajdonosok védelmében kiadott törvény értelmében ez a terület megvásárolható a tulajdonostól (jelen esetben a Református Egyházközségtől) olyan áron, amilyen ára a használatukba kerülésekor volt. Ez az összeg - hozzáátéve még 3 év bérleti díját - mindössze 33 757.- koronát tesz ki, ami a mai árak mellett nagyon csekély.

Megvizsgáltatva az egész ügyet hozzáértő ügyvéddel is, kiderült, hogy nincs más megoldás, mint engedni a kényszernek, és eladni ezt a földterületet. Ezt a véleményt a nt. Egyházmegye és a ft. Zsinati Elnökség is osztja. Ezért a presbitérium egy ellenszavazattal a következő határozatot hozta:

A presbitérium figyelembe véve a törvényt, engedve a kényszerhelyzetnek, hozzájárul a 287. sz. telekkönyvi betétben szereplő, komáromi kataszterben lévő 2919-es parcellaszámú földterület eladásához.

Czigel Pál és Pivoda László Őrsújfalui lakosok 1965-ben a 119/2-es parcellaszámú területet a hivatalos szervektől építkezésre megkapták, s mivel átírás nem történt meg, most szeretnék az egyháztól megvásárolni.

A presbitérium megvizsgálva és megvizsgáltatva az ügyet hozzáértő ügyvéddel is, megállapította, hogy egy családi házhoz tartozó területről van szó, amely egyházunk számára nem hasznosítható, s a következő határozatot hozta:

A presbitérium egy tartózkodás ellenében hozzájárul az Őrsújfalun lévő 119/2-es parcellaszámú terület eladásához minimálisan a hivatalos felértékelési áron.

Az elmúlt hónapok eseményei

április 5.

Templomi istentisztelettel vette kezdetét az ez évi gyülekezetlátogatás (canonica visitatio), amelyre az egyházmegye nt. Rácz Elemér marcelházi lelkipásztort, egyházmegyei tanácstagot küldte ki. Az istentiszteletet követő presbitéri gyűlés is jó hangulatban, testvéri beszélgetéssel felt.

április 7.

A gyülekezeti teremben ifjúsági délutánt tartottunk. A sok játékkal tarkított együttlét alkalmával a bőjt fontosságával és az ezzel kapcsolatos felfogással foglalkoztunk.

április 6.

Megtartottuk szokásos húsvét előtti istentiszteletünket az őrújfalui otthonban. Gyülekezeti tagjaink mellett a CJTA teológusai is részt vettek ezen az alkalmon.

április 10-11.

Húsvét előtti istentiszteleteket tartottunk a 2 komáromi öregotthonban is. Öröndetes, hogy szeretettel fogadják lelkészeinket, és igénylik a rendszeres lelkigondozást és az istentiszteleteket, sőt az úrvacsorai közösséget is.

április 12.

Nagycsütörtöki énekes istentiszteletet tartottunk a templomban a húsvét előtti bűnbánati héten. Igefelolvasással és a hozzá illő alkalmi énekek éneklésével végigjártuk lélekben az Úr Jézus szenvedésének útját, amely jobban elmélyítette bennünk a bűnbánatot.

április 15-16.

Húsvét ünnepén sokan voltunk együtt az istentiszteleteken és az úrvacsorai közösségben. Alkalmankon legátus is szolgált: György András, a CJTA V. évfolyamos hallgatója. Szolgálatát a gyülekezet nagy szeretettel és elismeréssel fogadta.

április 21.

Ezen a szombati napon Isten kegyelméből sikerült a Kollégium mögött az évek során felgyülemlett szemetet eltávolítani. Hálaság vagyunk mindenki segítségéért, aki csak részt vett ezen a közösségi munkán.

április 25.

Egy délutáni néhány órás közösségi munkával eleget tettünk a gázvezeték miatt keletkezett földrakást a Kollégium előtti és mögötti területen. Szintén köszönjük a segítséget.

április 27-30.

A presbitérium és az egyházközségi közgyűlés határozata alapján szerveztük meg a konfirmandusok hétvégéjét Jókán a Missziós Központban. A hitvallástételre készülődő 34 fiatalból 31-en vettek részt együttlétünkön, s ezt a létszámot még emelte az a néhány fiatal, akik az alacsonyabb korosztályú csoportba tartoznak, de eleendő férőhely lévén, vágyakoztak ebbe a közösségbe. A hétvége vezetője Varga Róbert, a Budapest-Pasaréti Egyházközség lelkipásztora volt. Az énekeket gitáron Jenei Ottó teológus kísérte, aki jó hangulatot tudott

teremteni. Gyülekezetünk lelkészei is jelen voltak, s egybehangzó véleményük, hogy a fiatalok feltöltődtek, hitben erősödtek, jobban megismerték egymást, és megis-

merhetővé váltak. Ezért ezt a lehetőséget a jövőben semmiképpen sem szabad kihagyni.

május 6.

Az Anyák napján a gyermekistentiszteletre járó gyermekek kis műsorral kedveskedtek az édesanyáknak, nagymamáknak, de mindannyiunk számára meghatározó része volt ez az istentiszteletnek. A gyermekmunkások segítségével a tékozló fiú története volt feldolgozva énekes formában. Köszönet érte mind a gyermekeknek, mind a velük foglalkozó ifjaknak.

május 13.

Az esti istentisztelet előtt a presbitérium megjelent tag-

jai előtt tett 5 felnőtt testvérünk vallást hitéről, ezt követően engedélyezték a templomi hitvallástételt és a gyülekezeti taggá nyilvánítást.

május 19.

Gyülekezetünk részéről a lelkipásztor, mindkét segédlelkészünk, egyházmegyei tisztségükből eredően ing.Cséplő Bálint és Fekete Vince gondnokok, a presbitérium megbízásából pedig Tömösközi László vett részt a marcelházi gyülekezet templomában megtartott egyházmegyei közgyűlésen.

május 20.

Három hónapig tartó heti egy, a későbbiekben két alkalommal történő együttlét után 5 felnőtt testvérünk tett vallást hitéről Isten és a gyülekezet színe előtt.

május 21-25.

Ötnapos evangelizációt tartottunk, amelyen az ígét Unger Károly drávafoki református lelkipásztor hirdette. Ez a néhány nap sokak épülésében segített. Annak

ellenére, hogy a gyülekezetbe tartozó minden család tudott az alkalomról, elég kevesen vettek részt az istentiszteleteken. Az alkalmakat bizonyoságtételek és szép lelki énekek is gazdagították, melyeket Kollárovcics Péter énekelt Nagy Gábor zongorakíséréte mellett.

május 24.

A presbitérium előtt vizsgázott 34 hitvallástételre készülő fiatal. A Heidelbergi Káté kérdései alapján azt kellett bizonyítaniuk, hogy mennyit sajátítottak el egyházunk hitelveinek alapjaiból ahhoz, hogy önálló egyháztagként felvételt nyerhessenek a gyülekezet közösségébe.

május 27.

A szépen feldíszített templomban nagy tömeg előtt tettek vallást ifjaink hitükről, és kötelezték magukat Jézus követésére és gyülekezetünkhöz való tartozásra.

május 29.

A Nőegylet rendhagyó gyűlésén magyarországi vendégekkel együtt végiglátogatták a temető kiemelt sírjait, és a jeles személyiségek éltéről hallhattak rövid beszámolókat meg-megállva egy-egy sír mellett.

Keresztségben részesültek:

MÁRCIUS:

Gál Márk - Gál Sándor református vállalkozó és Kuszala Erika református vállalkozó gyermeke

MÁJUS:

Vajtkai Mildós és Éva - Vajtkai Mildós róm. katolikus mérnök és Zalabai Melinda református informatikus iker-gyermekei

Révész Adrianna - Révész Bertalan református tanár és Baráth Mária róm. katolikus tanítónő gyermeke

Szathmáry Szabina - Szathmáry László róm. katolikus pincér és Betko Éva ev. á. h. vállalkozó gyermeke

Illés Andrea - Illés László református villanyszerelő és Szkukálek Éva református banktisztviselő gyermeke

Kahler Nikolett - Kahler Károly róm. katolikus festő és Kalmár Katalin református elárusítónő gyermeke

Bartal Beáta - Bartal József róm. katolikus karbantartó és Laczkó Ildikó református mesternő gyermeke

Bordács Balázs - Bordács Sándor református gépészmérnök és Kálnai Katalin róm. katolikus gépész-mérnök gyermeke

Varga András - Varga András református gépészmérnök és Mórocz Veronika ev. á. h. építészmérnök gyermeke

Németh Péter - néh. Németh Péter református vállalkozó és Szénási Irén róm. katolikus vállalkozó gyermeke

Szakál Ádám - Szakál Tihamér róm. katolikus mérnök és Rajczy Márta református tanárnő gyermeke

JÚNIUS:

Krutek Jázmin Lisa - Krutek Key Imre ev. á. h. üzletember és Kurucz Alica református tanárnő gyermeke

Csiba Hajnalka - Csiba Roland építészmérnök és Móricz Ildikó református építészmérnök gyermeke

Házasságot kötöttek:

MÁJUS:

Nagy György 26 éves református eladó (hetényi lakos) és Schunelhaus Erika 25 éves róm. katolikus tanítónő

Szabad Zoltán 28 éves róm. katolikus építészmérnök és Gallé Edina 27 éves református építészmérnök

Mgr. Vanya Artúr 29 éves róm. katolikus informatikus (tardoskeddi lakos) és Mgr. Hevesi Anikó 32 éves református tanárnő

JÚNIUS:

Ing. Öveczky Árpád 36 éves róm. katolikus mérnök-tanár és ing Kalmár Mónika 26 éves református geodéta

Hitvallást tettek:

MÁJUS 20.:

Cséplő Gyula 28 éves rendőr, Csík Livia 26 éves főiskolai hallgató, Mgr. Hevesi Anikó 32 éves tanárnő, Révész Adrianna 37 éves tanítónő, Szathmáry Szabina 22 éves titkárnő

MÁJUS 27.:

Bartal Beáta, Bálint Attila, Bordács Balázs, Csonka Gábor, Deák Márta, Deminger Marietta, Dobay Virág, Fekete András, Fekete Dávid, Fekete Gergely, Gál Lóránt, Gyórfy Zsuzsa, Illés Andrea, Jancsár Szilvia, Jenei Attila, Kahler Nikolett, Kétyi József, Kovács Nóra, Krizsan Andrea, Madarász Sándor, Mihalik Emőke, Mikes Gyula, Mohos Boglárka, Nagy Zsolt, Németh Péter, Siffel Marián, Szathmáry Lilla, Szinek Katalin, Varga András, Varga Tünde, Velsicz Dániel, Vörös Réka, Zajos Edina.

Eltávoztak e földi létből:

MÁRCIUS:

Kucsá János 58 évesen, Veres Ottóné Hegedűs Irma 62 évesen, özv. Rátkay Józsefné Lelkes Ilona 86 évesen, Ing. Toma Rudolf 45 évesen, Varga Imre 76 évesen

ÁPRILIS:

Csonka István 80 évesen, Nagy András 71 évesen, Mgr. Nagy Zoltánné Pázmány Etelka 58 évesen

MÁJUS:

özv. Kocsmáros Andrásné Gyera J Ilona 83 évesen, Mészáros László 70 évesen, Renczés Irén 52 évesen, Rásky György 62 évesen

JÚNIUS:

Bató Vilmos 79 évesen

Heti állandó gyülekezeti alkalmak

hétfő: reggeli áhítat - 8.00 ó;
házi bibliakörök - 18.00 ó: Határőr u. 7/7., Ferencesek u. 22. (a teológia internátusának gondnoklakásán), Munka u. 2., Hviezdoslav u. 3/4., Komáromi Kacz Endre u. 34., Király püspök u. 21/16.
kedd: házasság bibliaköre - 18.00 ó;
csütörtök: női és férfi-bibliaköre - 18.00 ó; istentisztelet - 19.00 ó;
péntek: ifjúsági bibliaköre - 16.30 ó (az 1998-1999-ben konfirmáltaknak); énekkari próba - 18.00 ó;
szombat: ifjúsági bibliaköre - 18.00 ó;
vasárnap: istentisztelet - 10.00 ó; istentisztelet - 19.00 ó;

Fogadóórak a lelkesi hivatalban
minden hétköznap: 9.00 - 12.00 ó;

A lelkipásztor fogadónapja
szerda: 9.00 - 12.00 és 14.00 - 17.30 ó;
(sürgős esetben - temetés bejelentése, felkigondozás esetén - a lelkipásztor bármikor kereshető)

TÁJÉKOZTATÓ A NYÁRI TÁBOROKRÓL

Gyerektábor:

Értesítjük a kedves szülőket, hogy 2001. július 30 - augusztus 4. között a gadóci mezőgazdasági iskola területén nyári gyerektábor szervezünk a gyülekezetünk területén hitoktatásra járó gyermekek számára.

Jelentkezhetnek azok, akik szeptembertől II - VI. évfolyamokba lépnek.

Jelentkezni lehet 2001. június 30-ig a Lelkesi Hivatalban vagy az iskolákban a hitoktatási órákon.

Részvételi díj: 750.- Sk

Mivel ez az első alkalom, hogy gyülekezeti gyerektábor szervezünk, kérjük a szülőket, hogy hordozzák imádságaikban ezt az alkalmat és merjék rábízni gyermekeiket, hogy néhány napot Isten Igéje mellett, játékos, baráti módon tölthessünk el velük.

A gyerekeket pedig kérjük, hogy legyen bizalmuk irántunk és ne kételkedjenek abban, hogy a szünidő napjaiban kellemes együttlét és jó szórakozás lesz mindannyiunk számára.

Jfitábor: 2001. július 18 - 22.

Helyszín: Újlót (Velké Lovce)

Korhatár: 15 év felett

Tábordíj: max. 600.- Sk

Eklézsiánk múltjából

Az új, a XVII. század eseményeiben és jelentőségében lényegesen eltér az előzőektől. A XVI. századot a török hódítás következtében a honvédelem, a végvárak hősi harca jellemezte. Hisz olyan nevek és események kapcsolódnak az említett századhoz, mint: Mohács, Buda elvesztése, Eger ostroma, szigeti veszedelem stb.

A XVII. századra az erőviszonyok nagyjából kiegyenlítődték a harcoló felek között. Most pedig másfél évszázadig, a három részre szakadt Magyarországon, a hitújító mozgalom - a reformáció -, majd pedig az ellenreformáció tüze lángolt fel.

Az előzőekben már bőven szóltunk a protestantizmus térhódításáról Komárom viszonylatában. Ezek az események mindig összefüggésben álltak a politikai, ill. katonai áramlatokkal. Így analizálva a század történéseit, megállapíthatjuk, hogy amíg az első évtizedek a református vallás térnyerését jelentették városunkban, addig a század második fele már ellentétes irányt mutat.

Magyarországon a reformáció egyben tiltakozást is jelentett a Habsburg-uralommal szemben, amely Buda török általi elfoglalásával vette kezdetét 1541-ben, a királyi Magyarországon, melynek most már a fővárosa Pozsony lett.

A történelemben, ill. a politikában minden mindennel összefügg. Ahogy az óra szerkezetében minden fogaskerék mozgása kihat - direkt, vagy indirekt módon - a többire is. Ez a történet-tudományi axióma tapinthatóan mutatkozott meg a XVII. század évtizedeiben. Az eseményeket vizsgálva a felkelések százada volt ez.

Erdély ekkor vezető szerepet játszott a magyar történelemben. Fejedelmei nemegyszer fogtak fegyvert az összmagyarság védelmében. Ilyen volt Bocskai István, akiről a krónikás így ír: "Erdély fejedelmévé is megválasztották, de ő inkább az egész nemzet ügyének lelkes bajnoka." Bocskai, a bihari főúr szervezi meg a hajdúezredeket, és velük végigharcolja az egész felvidéket, Csallóköz, Dunántúlt. A hajdú a csapatoknak Komárom körüli harcairól írja a híres humanista Istvánffy Miklós: "... a pártütésre rábírt Csallóköz sziget elpártolását újabb veszély tetézte... mind Győr, mind Komárom védelmezőire nézve..."

Bocskai sikereinek hatására Rudolf császár békére kényszerült. 1606. július 4-én kötik meg a bécsi békét, amely egyaránt biztosított nemzeti és szabad vallásgyakorlati jogokat. Még ez esztendő novemberének 11-ik napján kötik meg Komárom mellett a zsitvatoroki békét, Rudolf császár és Ahmed szultán között, húsz esztendőre.

PhDr. Szénássy Zoltán

Jelentkezés: 2001. június 30-ig a következő címen:

Oros Zsolt, Reca, tel.: 0903/259-845

V. Értelmiségi tábor 2001. július 16 - 20.

Helyszín: Kamocsa

Korhatár: 18 év felett

Tábordíj: előreláthatólag 600.- Sk

Jelentkezés: 2001. június 30-ig a következő címen:

Nátek Katalin, Ref. Lelkesi Hivatal,

941 21 Kamocsa 100. tel.: 08171 648-1107

